

Rami Laine

*Iloisen juomapojan
yksinkertaiset ilot*

Kesäinen runotrippi

Iloisen juomapojan
yksinkertaiset ilot

rami laine

iloisen juomapojan yksinkertaiset ilot

kesäinen
runotrippi

© 2013 Rami Laine

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-094-1

SISÄLMYS:

Iloisen juomapojan yksinkertaiset ilot

Heila kesähesatar s. 05 - 27

Suomineidon bikinirajalla s. 29 - 40

Yölon sydänkesän kehäontaa;
sen pimenevää eloa,
itsensä valoa. s. 42 - 53

Heila kesähesatar:

PARVEKKEELLA

Vaaleanvihreä niittymeri lainehtii tuulesta

suhisten

kahahti peltosirkku nopeaan lentoon.

Kuumassa ilmassa lentelee voikukan valkoisia höttösiä,

aamunkesässä

iltapäivän ilma ei kerää poutapilviä:

nämä ovat niityn tarjoamia yksinkertaisia iloja.

Avoimesta ikkunasta lentää sisään parvi valkoisia untuvikkoja,

pelargonia kukkii ensi kerran parvekkeella;

se on miedonmakeinen punainen ihme

- niin kitukasviunessa se oli ollut.

Suuri selkälokkinen lensi korkealta mereltä päin,
ilman valkoista suihkuviivaa, lentokoneista piirtyvää;
niin puhdas on sen lento, vakaata liitoa tuuli riepottaa.

Siivellinen siitä vain puhdistuu, sulkien välistä ilma siivekstä sukii.

YLÄ-MALMIN TORILLA,

6

illan suussa suklaanougat tyttöni kielellä, minttujäätelöpallo sulaksi muuttuu.
Makeaa hyvää

kuumalla penkillä

vilvoittavan tuulen, lähes kuulen,

varpusen
siivel'

kahahdus värinä maalaa, nopea rusahtava aurinko puistopuussa.

Murustus vohvelista kerää pikku varpusen, toisenkin - syövät vain uskaliaat herkistä käsistä,

arat pieniltä kivilaatoilta, koristeelliseen ympyrään upotettu leivin.

Tämän kesän naakanpojat ovat jo itsenäisiä;

nopeita oppimaan,

naakkuvat terävästi korvalehteeni lävistyksiä.

Yksi tulee lähemmäksi - rohkea veijari - keskellä silmää nuppineulanpää ui sinessä,
sineä ympäröi sinin rengas, ulkona turkoosi laguuni.

Hukun noihin silmiin, jotka ovat nähneet ennenkin –

niin terävä on tuo myrkyynuoliainen katse, vanhempi kuin itse lintu. Musta

nuppineulanpää tarkkailee pois päin kääntyilevin katsein

kohdistuvat pienet terävät liikkeet.

Häiriökulttuurista on jäljellä tämä hetki:

Aika,

ketä se häiritsee,

kahden kahdet kovaääniset miehet, ilman pussikaljan kilinää vaikutus horjauttaa askeleen.

Rosson terassin tiheissä varjoissa auringon keilan puna aivan autio.
Suskin aurinkoinen vastapuoli puheensorinaa tulvillaan.
Suuntaamme sinne, missä sokea mies valkoisella kepillään haroo tietä päin –
päinvastaiseemme keppi riipii hiilteen jalanjälkiimme – katukivipöly ymmyrkäisissä
muodoissaan ihmettelee sokean näköä;
korvat nähneet tien.

Kyyhkysset lepahtavat katolta lentoon; yhteensä kolme nimettyä: Rakkaus lehahtaa ensin.
Usko palaa aina paikalleen. Toivo kantaa pisimmälle - siipien kärkivälissä viesti:
muista rakastaa Eva-Stiina palavaksi!

TOUKOKUUN ENSI KAHVIHETKI

8

Tuore kahvi kuuntelee,
tuulenkestävässä pahvimukissa höyryää korvat höröllä,
tai hiljaa kiinni painettuina
- lokkien kirkaistut ristisanat ratkeavat ilman tuoksuun.

Ihmisten puheensorina soljuu Kolera-altaaseen,
kala kuuntelee niitettyjä; lapsen jalka soljuu meriväkeen,
laine välkehtii liplatuksessa.

Aurinko on voisulaa taivaalla
orvaskeden veri lämmittää kasvoilla

tyttö kähertää kiehkuroita, hius taittuu kerien paikoilleen
tuuli kantaa hyräilyä
- kehräys rypsii poskipäistä siliävää virettä.

Lämmin lihapiirakka jättää rasvaiset sormenpäät suun nuoltaviksi; imelleyt servietit
ottavat osansa,

herneet näyttävät makeilta, pullonvihreä palko halkaistuna -
maistan kirsikan makeassa tuoksussa
- sen muistossa sylkäisen viinipunaisesta lämmöstä riistetyn siemenen:
lapsena istutin koko sarjan tuoreenmuhkeaan multa -
Isän istuttaman, pihapuukaarnan loven kasteessa, ylhäältä valui pihkakyynele.

Merituulella lentävät kalat tuoksuvat tuoreeltaan, perkeet pistävät rikkiraavittuun
nenään -

LAITURILLA

höyryävän kuumaa termarikahvia
paljaalla sokeripalalla huuliin makea karheus

pikkuruusilla siivillään inisee hyttynen kimeän tiheään
lentää korvaledellä keskellä päivää

ruokopilli hengittää veden alaista hedelmää
vedenalaisesta elämästä

kelluva kala on hukkunut
veden pinta lipattaa lämpenevää kylmää
hmiset kävelevät laiturin päällä
hautani yli tunnen selkäpiikiven
katkun

linnusta riippuu silta

notkuva ilma
enteilee
auringon keveyttä

tikku sileässä kantapohjassa
tytöt merisuolalla, hohkakivellä juuri pesseet

kärpänen häiritsee runoani
sen mainitessa surisivat pilvetkin,
päältäni pois

järven ympärysmitta on kantava
kaukaisuudessa moottorisahan pauhu
hiljaisemmin surisevat vain siivet

puu kaatuu katkuen

tikut sinkoavat
silmittömästi

tuuli selailee runoja,
opettelee lukemaan luonnostaan

ISBN: 978-952-286-094-1

www.bod.fi

